

Foruden den Straf (Fængsel paa Vand og Brød eller Tvangsarbejde), hvis Anvendelse ved denne almindelige Bestemmelse er hjemlet overfor dem, mod hvem Politiet skrider ind i Henhold til den det saaledes givne Bemyndigelse, bliver der ved Loven foreskrevet særlig Straf overfor »den, som opfordrer eller indbyder til Utugt paa en saadan Maade eller stiller usædelig Levevis saaledes til Skue, at derved Blufærdigheden krænkes, offentlig Forargelse gives eller omboende forulempes«. Straffen herfor er Fængsel eller under skærpene Omstændigheder og i Gentagelsestilfælde Tvangsarbejde; under formildende Omstændigheder kan Straffen ned sættes til Bøder. — Samme Straf ifalder den Kvinde, der driver Utugt som Erhverv, naar hun har nogen voksen Mandsperson eller noget umyndigt Barn, som er over to Aar, til Huse hos sig eller modtager Besøg i utugtigt Øjemed af Mandspersoner under 18 Aar. — Lige overfor den, som ikke forhen er straffet eller advaret for noget af de her omhandlede Forhold, kan en af Politimyndigheden tildelt Advarsel træde i Stedet for Straf; dog kan Advarsel ikke tildeles, naar den sigtede forlanger Dom.

Endvidere har Loven optaget dels det i Loven af 11. April 1901 indeholdte Forbud mod at holde Bordel, dels Rufferbestemmelserne i Straffelovens § 182 (med nogen Ændring i Straffen). Hertil føjes et Forbud mod ved Bekendtgørelse, Skiltning, Udsendelse af Beskrivelser m. m. at henvende sig til Almenheden eller til ukendte eller ubestemte Personer med Tibud om Salg af Genstande, tjenlige til at forebygge Følger af Samleje. Fremdeles faar Straffelovens § 181 (om den, der øver Utugt, vidende om eller havende Formodning om at være behæftet med venerisk Smitte, en Tilføjelse om, at den, der gør sig strafskyldig efter denne Bestemmelse, skal, naar Smitteoverførelse til en anden finder Sted og denne ikke har været vidende om den tilstedeværende Smittefare, være pligtig at give Erstatning baade for de med Helbredelsen forbundne Omkostninger og for de med Sygdommen forvoldte Lidelser og Tab, hvorhos Straffen efter samme Paragraf gøres anvendelig paa den, som under de i Paragraffen nævnte Forhold har legemlig Omgang med sin Ægtefælle, saafremt denne derved er bleven smittet og inden 1 Aar efter at være kommet til Kundskab derom begærer Tiltale.